

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 478/2538

พนักงานอัยการ สำนักงานอัยการสูงสุด โจทก์

นาย สุรัตน์ ขจรกาญจนรักษ์ จำเลย

ป.อ. มาตรา 33

ป.วิ.พ. มาตรา 249

ป.วิ.อ. มาตรา 15

โจทก์บรรยายฟ้องว่าจำเลยขับรถจักรยานยนต์แข่งกับรถจักรยานยนต์คันอื่นเจ้าพนักงานตำรวจจับจำเลยได้พร้อมยึดรถจักรยานยนต์ของกลางจำเลยให้การรับสารภาพคดีฟังเป็นยุติได้ตามคำฟ้องให้การจำเลยว่ารถจักรยานยนต์ของกลางเป็นทรัพย์สินที่ใช้ในการกระทำความผิดศาลยอมมีอำนาจพิพากษาให้รถจักรยานยนต์ของกลางได้ตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา33จำเลยจะฎีกาว່ารถจักรยานยนต์ของกลางมิใช่ทรัพย์สินที่ใช้ในการกระทำความผิดอีกไม่ได้

โจทก์ฟ้องว่าเมื่อวันที่31ตุลาคม2536เวลากลางคืนก่อนเที่ยงจำเลยแข่งรถจักรยานยนต์ในทาง โดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานโดยจำเลยขับรถจักรยานยนต์หมายเลขทะเบียนกรุงเทพมหานคร3ฝ-6544แข่งกับรถจักรยานยนต์คันอื่นบนถนนรัชดาภิเษกมุ่งหน้าไปทางสะพาน พระราม9 ตามวันเวลาเกิดเหตุเจ้าพนักงานตำรวจจับจำเลยได้พร้อมยึดรถจักรยานยนต์ของกลางส่วนผู้ขับรถจักรยานยนต์คันอื่นได้หลบหนีไปเหตุเกิดที่แขวง บางโพยงเขตยานนาวา กรุงเทพมหานครขอให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติจราจรทางบกพ.ศ.2522มาตรา134,160ทวีแก้ไขเพิ่มเติม โดยฉบับที่4พ.ศ.2535มาตรา16,31 ประมวลกฎหมายอาญามาตรา33เพิกถอน ใบอนุญาตขับขี่รถจักรยานยนต์ของจำเลยและริบรถจักรยานยนต์ของกลาง

จำเลยให้การรับสารภาพ

ศาลชั้นต้นพิพากษาว่าจำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติจราจรทางบกพ.ศ.2522มาตรา134,160ทวีแก้ไขเพิ่มเติม โดยฉบับที่4พ.ศ.2535มาตรา16,31ประมวลกฎหมายอาญามาตรา33จำคุกเดือนปรับ10,000บาทจำเลยให้การรับสารภาพไม่ลดโทษให้โทษจำคุกรอไว้ปีไม่ชำระค่าปรับกักขังแทนริบรถจักรยานยนต์ของกลางและพักใบอนุญาตขับขี่รถจักรยานยนต์ของจำเลยมีกำหนด6เดือน

จำเลยอุทธรณ์ขอให้ไม่ริบรถจักรยานยนต์ของกลาง

ศาลอุทธรณ์พิพากษาขึ้น

จำเลยฎีกา

ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า"ที่จำเลยฎีกาวารรถจักรยานยนต์ของกลางไม่อาจถือได้ว่าเป็นทรัพย์สินที่ใช้ในการกระทำความผิดเพราะความผิดมิใช่เกิดจากตัวทรัพย์สินความผิดเกิดขึ้นจากการที่จำเลยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานจราจรความผิดตามพระราชบัญญัติจราจรทางบกศาลไม่อาจยกเหตุที่จะริบทรัพย์สินของกลางตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา32,33และ34 เพราะของกลางคดีประเภทความผิดตามพระราชบัญญัติจราจรทางบกนี้ไม่ถือว่าเป็นทรัพย์สินที่ได้ใช้หรือมิใช่เพื่อใช้ในการกระทำความผิดนั้นเห็นว่าโจทก์ได้บรรยายคำฟ้องว่าจำเลยขับรถจักรยานยนต์หมายเลขทะเบียนกรุงเทพมหานคร3ฝ-6544 แข่งกับรถจักรยานยนต์คันอื่นเจ้าพนักงานตำรวจจับจำเลยได้พร้อมยึดรถจักรยานยนต์ของกลางจำเลยให้การรับสารภาพคดีฟังเป็นยุติได้ตามคำฟ้องคำให้การจำเลยว่ารรถจักรยานยนต์ของกลางเป็นทรัพย์สินที่ใช้ในการกระทำความผิดจำเลยจะฎีกาโต้แย้งว่ารรถจักรยานยนต์ของกลางมิใช่ทรัพย์สินที่ใช้ในการกระทำผิดอีกไม่ได้เมื่อฟังว่ารรถจักรยานยนต์ของกลางเป็นทรัพย์สินที่ใช้ในการกระทำความผิดศาลย่อมมีอำนาจจะพิพากษาปรับได้ตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา33ซึ่งบัญญัติให้อำนาจไว้ฎีกาจำเลยฟังไม่ขึ้น"

พิพากษาขึ้น

(ปราโมทย์ ชพานนท์ - อุระ หวังอ้อมกลาง - เสริม บุญทรงสันติกุล)

หมายเหตุ

คำพิพากษาศาลฎีกาลับนี้พิพากษาขึ้นให้ริบรถจักรยานยนต์ที่จำเลยขับแข่งรถในทางตามพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ.2522มาตรา134วรรคหนึ่งแต่น่าเสียดายที่ศาลฎีกาไม่มีข้อวินิจฉัยโดยตรงว่ารรถจักรยานยนต์ที่จำเลยใช้แข่งในทางเป็นทรัพย์สินที่จะริบได้ตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา33หรือไม่และสมควรริบหรือไม่เนื่องจากเป็นการวินิจฉัยตามข้อเท็จจริงที่ยุติไปในศาลล่างประเด็นดังกล่าวจึงไม่ได้ขึ้นสู่ศาลฎีกาโดยตรง

อนึ่งมีข้อน่าสังเกตตามที่จำเลยฎีกาขอไม่ให้ริบของกลาง โดยกล่าวอ้างว่าเป็นความผิดที่เกิดขึ้นจากการไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานจราจรนั้นหากเป็นความผิดจากการกระทำเองไม่ใช่ความผิดเนื่องจากการไม่ได้รับอนุญาตโดยตรงศาลมีอำนาจริบของกลางได้ตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา33

คำพิพากษาศาลฎีกาที่456/2505(ประชุมใหญ่)ของกลางที่จับได้จากจำเลยในการกระทำความผิดฐานประกอบโรคศิลปะและขายยาโดยไม่ได้รับอนุญาตนั้นถ้าจำเลยเป็นผู้ไม่มีวุฒิที่จะได้รับอนุญาตให้ทำการปรุงยาขึ้นเพื่อจำหน่ายได้เลยความผิดของ

จำเลยอยู่ที่การกระทำปรุขงาจำหน่ายหาใช่เพียงไม่ได้รับอนุญาตเท่านั้น ไม่ของกลางรายนี้จึงเป็นทรัพย์สินที่จำเลยได้ใช้ในการกระทำความผิดและได้มาโดยได้กระทำความผิดซึ่งนอกจากปฏิบัติตามกฎหมายที่บัญญัติไว้โดยเฉพาะแล้วศาลยังมีอำนาจสั่งริบตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา33อีกด้วย

ความผิดฐานแข่งรถในทางนี้ปรากฏตามสื่อต่างๆว่ามีกระทำความผิดมากและมีการรวมกลุ่มกันกระทำความผิดซึ่งมีลักษณะน่าจะเป็นอันตรายต่อผู้อื่นทั้งที่เกี่ยวข้องและไม่เกี่ยวข้องเดิมพระราชบัญญัติจราจรทางบกพ.ศ.2522มาตรา134กำหนดอัตราโทษไว้รวมกับความผิดฐานอื่นๆตามมาตรา153ต่อมาในปีพ.ศ.2535มีการแก้ไขเพิ่มอัตราโทษและแยกบทกำหนดโทษของความผิดฐานนี้ออกเป็นมาตรา160ทวิโดยบัญญัติให้ศาลสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาตจับกุมด้วยและยังบัญญัติอัตราโทษของผู้จัดผู้สนับสนุนหรือส่งเสริมให้เท่ากับคู่แข่งรถเองด้วย

?จุมพลภิญโญสินวัฒน์?